

Wypis z decyzji o przyjęciu środka służącego reorganizacji, podjętej zgodnie z art. 3 ust. 1 i 2 dyrektywy 2001/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 kwietnia 2001 r. w sprawie reorganizacji i likwidacji instytucji kredytowych

(2006/C 33/02)

SĄD W ALMELO

Sprawa nr: 71661 HA RK 05.45

Data orzeczenia: 16 czerwca 2005 r.

Orzeczenie Sądu w Almelo, w jednoosobowym składzie w ramach wydziału cywilnego, na wniosek

spółki akcyjnej
De Nederlandsche Bank N.V.,
z siedzibą w Amsterdamie,
powoda,
zwanego dalej DNB,
Pełnomocnik procesowy: E.M.M. van de Loo
Adwokat: D.A. van der Stelt, Amsterdam

przeciwko

spółce z ograniczoną odpowiedzialnością
Geregelde Zaken Holding B.V.,
posiadającej statutową siedzibą w Hengelo (Overijssel),
posiadającej biura pod adresem 7500 AC Enschede, Neptunus-
straat 15a,
pozwanemu,
zwanemu dalej spółką GZH,
Pełnomocnik procesowy: E.M.M. van de Loo
Adwokat: A.C. van Campen, Arnhem

Postępowanie

Pismem z dnia 13 czerwca 2005 r., DNB wniósł do sądu o wydanie decyzji z klauzulą wykonalności, że spółka GZH znajduje się w sytuacji wymagającej podjęcia specjalnych środków zaradczych w interesie współwierzycieli oraz powołanie pana J.A.D.M. Daniëlsa, pełnomocnika procesowego i adwokata zarejestrowanego w Almelo, na zarządcę i członka sądu w roli sędziego-komisarza, oraz decyzji w sprawie okresu trwania środka zgodnie z uznaniem sądu. DNB wniósł również, o ile jego pozew nie zostanie oddalony, o określenie co do minuty czasu wydania decyzji oraz o opublikowanie streszczenia decyzji przez zarządcę lub komornika sądowego w dzienniku urzędowym Niderlandów (*Staatscourant*), *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* i dwóch niderlandzkich gazetach określonych przez sąd. Obydwie strony przedstawiły dowody przed rozpatrzeniem pozwu. Przesłuchanie odbyło się dnia 15 czerwca 2005 r. Spółkę GZH reprezentowała B. Muller-de Graaf, której asystował mecenas Van Campen. DNB reprezentował J.W.E. Nagtegaal, pracownik DNB, któremu asystował mecenas Van der Stelt.

Rozstrzygnięcie sporu i podstawa decyzji

1. Wniosek złożono na podstawie art. 71 ust. 2 ustawy o nadzorze nad instytucjami kredytowymi (*Wet Toezicht Kredietwezen* — WTK). Na podstawie przepisów tego artykułu sąd może, na wniosek DNB, jeżeli wypłacalność lub płynność finansowa instytucji kredytowej, objętej zakazem zawartym w art. 6 omawianej ustawy, zdaniem DNB nie pozwala jej całkowicie lub częściowo wypełniać zobowiązań w zakresie powierzonych środków pieniężnych, orzec że instytucja kredytowa znajduje się w sytuacji wyma-

gającej podjęcia specjalnego środka zaradczego w interesie współwierzycieli. DNB utrzymuje, że w odniesieniu do spółki GZH zaistniała sytuacja opisana w art. 71 ust. 2 WTK i konieczne jest podjęcie specjalnych środków zaradczych.

2. Zdaniem DNB spółka GZH jest spółką lub instytucją, której działalność gospodarcza polega na przyjmowaniu środków podlegających zwrotowi, niezależnie od tego czy określono termin ich spłaty, czy nie, oraz na udzielaniu kredytów lub prowadzeniu inwestycji na własny rachunek. Spółka jest więc instytucją kredytową w rozumieniu art. 1 ust. 1 WTK. Tego rodzaju instytucje mają zakaz prowadzenia działalności gospodarczej jako instytucje kredytowe, jeżeli nie otrzymały one stosownego zezwolenia od DNB, lub jeżeli nie zostały zwolnione z tego zakazu przez Ministra Finansów, lub też jeżeli zakaz nie został uchylony przez DNB. Zdaniem DNB spółce GZH nie wydano tego rodzaju zezwolenia, ani nie uchylono wobec niej zakazu. Spółka GZH nie kwestionowała przed sądem, że jest ona instytucją kredytową w rozumieniu WTK. Spółka oświadczyła, że opierała się na informacjach uzyskanych od Urzędu ds. rynków finansowych (*Autoriteit Financiële Markten* — AFM). Jako że AFM nie skierował spółki do DNB w celu uzyskania zezwolenia lub uchylecia zakazu, spółka działała w dobrej wierze. Nie zmienia to jednak faktu, że spółka GZH działała i nadal działa z naruszeniem art. 1 ust. 1 WTK.

3. Badanie przeprowadzone przez centrum ekspertyz DNB wykazało, że spółka GZH nie spełnia wymogów w zakresie płynności i wypłacalności. Badanie oparto na danych przedstawionych przez spółkę GZH. Dane miały charakter tymczasowy i nie zostały poddane ocenie biegłego rewidenta, ani nie uwzględniały aspektów podatkowych. Ustalono, że spółka GZH za pomocą świadectw gwarantujących wysokość oprocentowania zawierała umowy, na mocy których wierzyciele deponowali różne kwoty pieniędzy na lokatach o stałym oprocentowaniu między 7 % a 9 % w skali roku. Łącznie spółka GZH otrzymała środki pieniężne w wysokości co najmniej 2 033 574,70 EUR. Część tej kwoty udostępniono w postaci pożyczek i wykorzystano do comiesięcznych spłat odsetek od świadectw gwarantujących wysokość oprocentowania. Dokonano również inwestycji w nieruchomości i udzielono pożyczki w wysokości 980 533,03 EUR na rzecz Muller & De Graaf Financieel Advies B.V. Spółka GZH jest jedynym udziałowcem Muller & De Graaf Financieel Advies B.V. Zdaniem DNB płynność spółki GZH jest niewystarczająca, aby pokryć zobowiązania z tytułu spłat wynikające ze świadectw gwarantujących wysokość oprocentowania. Zobowiązanie to wynosi 2 158 574,70 EUR. Spółka GZH do natychmiastowej dyspozycji ma 424 159,10 EUR. Tak więc krótkoterminowy deficyt wynosi 1 734 415,60 EUR. Kluczowe znaczenie dla zdolności pokrycia zobowiązań z tytułu spłat odgrywa wartość zobowiązań na rachunku bieżącym Muller & De Graaf Financieel Advies B.V. Spółka GZH zeznała w sądzie, że pieniądze pożyczone przez nią Muller & De Graaf Financieel Advies B.V. nie mogą zostać zwrócone spółce GZH w perspektywie krótkoterminowej.

Deficyt średnioterminowy wynosi 1 605 848,60 EUR, a długoterminowy — 320 368,10 EUR.

W odniesieniu do wypłacalności, badanie wykazało, że środki własne, które składają się jedynie z opłaconego kapitału akcyjnego pomniejszonego o poniesione straty kapitałowe, mają wartość ujemną i wynoszą 67 399,54 EUR. Zgodnie z kryteriami DNB ujemna wartość środków własnych nie może zapewnić odpowiedniej wypłacalności. Niezależnie od stosowanych norm, poziom omawianych środków własnych jest znacznie niższy niż wartość przewidziana w opracowanych przez DNB wytycznych w zakresie wypłacalności stosowanych w odniesieniu do instytucji kredytowych. DNB uważa, że zastosowanie procedury awaryjnej pozwoli na zabezpieczenie interesów wierzycieli i jak najlepsze zaspokojenie ich roszczeń.

4. W sądzie spółka GZH twierdziła, nie przedstawiając wystarczających dowodów, że spełnia wymogi w zakresie wypłacalności i płynności. Mimo to spółka wykazała, że DNB, a przynajmniej będące jej częścią centrum ekspertyz, nie uwzględniło wszystkich dostępnych informacji finansowych i potencjalnych przychodów. Wyjaśnienia wykazały, że przedmiotowe kwoty nie były jednak wystarczająco duże, aby wymagały korekty wartości obliczonych przez DNB. Sąd orzekł, że należycie wykazano, że wypłacalność i płynność spółki GZH pozwalają na stwierdzenie, że spółka znajduje się w sytuacji wymagającej podjęcia specjalnych środków zaradczych w interesie współwierzycieli.
5. Przed sądem spółka GZH utrzymywała, że zastosowanie procedury awaryjnej oraz wiążących się z nią publicznych obwieszczeń będzie mieć negatywny wpływ na spółkę GZH i Muller & De Graaf Financier Advies B.V oraz że zaszkodzi one interesom, których chronić miał DNB. Sąd uznał, że podanie do wiadomości publicznej, przewidziane w ramach procedury awaryjnej nie może przeszkodzić w jej zastosowaniu. Niezależnie od tego, czy spółka GZH działała umyślnie, czy nie, złamała ona przepisy WTK i znalazła się w sytuacji niewystarczającej wypłacalności i płynności. Zaistniała sytuacja wymaga więc interwencji. Fakt, że procedura będzie się wiązać, lub mogłaby się wiązać, z nagłośnieniem sytuacji nie sprawia, że interwencję można uznać za niepotrzebną lub niepożądaną. Spółka GZH zauważyła

również, że DNB ma możliwość powołania cichego zarządcy [„*stille curator*”]. Nie wymaga ono zatwierdzenia przez sąd, ani nie musi zostać publicznie ogłoszone. Jednak DNB nie skorzystał z tego rozwiązania, a spółka GZH nie wystąpiła uprzednio o powołanie cichego zarządcy. Sąd postanawia nie uwzględnić tego argumentu obrony.

6. W świetle powyższego, sąd orzeka, że spółka GZH znajduje się w sytuacji wymagającej podjęcia specjalnych środków zaradczych w interesie współwierzycieli. Sąd powoła zarządcę. DNB na mocy art. 71 ust. 7 WTK wystąpił o powołanie mecenasa J.A.D.M. Daniëlsa (z kancelarii prawniczej Daniëls, Dijkman & Huisman z Almelo), adres siedziby: Ootmarsumsestraat 72, 7602 JR Almelo (adres pocztowy: PO Box 31, 7600 AA Almelo) jako zarządcy. Sąd przychylił się do tego wniosku.
7. Sąd ustala czas trwania środka zaradczego na 18 miesięcy i postanawia, że okres ten upłynie dnia 16 grudnia 2006 r. Na mocy art. 71 ust. 15 WTK środek zaradczy może ulec przedłużeniu.

Decyzja

Sąd

- I. orzeka, że **Geregelde Zaken Holding B.V.** znajduje się w sytuacji wymagającej podjęcia specjalnych środków zaradczych w interesie współwierzycieli;
- II. powołuje na sędziego-komisarza członka niniejszego sądu, pana A.E. Zweersa a na zarządcę mecenasa J.A.D.M. Daniëlsa, pełnomocnika procesowego i prawnika zarejestrowanego w Almelo;
- III. postanawia, że środek zaradczy będzie obowiązywać do dnia 16 grudnia 2006 r.;
- IV. postanawia, że zarządca niezwłocznie opublikuje obwieszczenie określone w art. 71 ust. 8 WTK w następujących publikatorach: *Niderlandzkim Dzienniku Ustaw*, *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, *Twentsche Courant Tubantia* i *NRC-Handelsblad*;
- V. nadaje decyzji klauzulę wykonalności, z mocą wsteczną sięgającą początku dnia jego ogłoszenia.

Sporządzono w Almelo, dnia 16 czerwca 2005 r. o godzinie 14.00 przez K.J. Haarhuis w obecności komornika sądowego.

Wydano jako kopię/kserokopię/odpis urzędowy dnia 16 czerwca 2005 r.

Komornik sądu w Almelo
Wydział prawa cywilnego